

Peter Lemarc "Brudbuketten"

Visit "[Brudbuketten](#)" on MotoLyrics.com

Jag satt p tget sderut, i eftermiddagssol,
fll jag i smn eller var jag kanske vaken nr jag reste mej
frn min stol
Jag klev av vid en de tgperrong i en frmmande stad,
sanden ven ver gatorna, hr fanns bara jag
Solen svedde pannan min, jag sg ett skjul nere vid n,
ett fnster gapade ppet dr, jag hrde rster inifr
S ppnades drren, en karl steg ut, var han en prst eller
predikant,
hans ansikte var formlst, hans ena ga blankt
Jag frgade var jag var, han sa, du r dd sen mnga r
Du har ditt namn p ett kors i en stor svart skog, dit
ingen lngre gr
Han sa, jag har fljt dej lngre nu, jag har vntat dej vnnen
min,
jag hann inte tnka ngonting innan han hastigt drog mej
in
Drinne stod ett flickebarn, med brudbukett i hand,
vita liljor och ringblommor i ett sotsvart sidenband
Hon hll sin andra hand ver brstet, hrt knuten som en
sten
Som ville hon slita hjrtat ur kroppen, som om allting
redan var fr sent
Jag sa, du mste ge dej av, hon sg p mej och sa,
har du glmt mej, vet du inte att, jag, jag r ditt barn
Mannen sa, hr p, livet frsiggr, det r bara att flyta med
Fr du kan aldrig vlja ditt de, nej, det r bara s det r
Jag svarade, kanske r det jag som r galen, men mitt
hjrta knner rtt frn fel,
och det r upp till mej att vlja, det r inte enbart slumpens
spel
Han skrattade och sa, det r en sanning som r svr att
sklja ner,
och dom flesta kan aldrig svlja den, s vem behver ditt
hjrta numer
Behll du din naiva tro p mniskan men,
innan du gr vill jag du ska veta att vi mts rtt snart igen
Jag ppnade mina gon, och tget stod d still
Och med ens blev jag rdd fr sjlva vetskapen,
om att jag lever och finns till

